

शो, माञ्जिष्ठं क्षत्रियो, हारिद्रं वैश्यः” आश्व०श्रौ० १,१६,६ । “कात्यायन्यर्द्धद्वया या काषायवसनाऽधवा” अमरः । स्त्रियां ङीप् । तदन्त्य रक्ताधार्णन्तत्वात् एकार्थविशेष्यस्त्रीलिङ्गे शब्दे परे पुं वत् । काषा यी कन्वा यस्य काषायकन्धः

काषायण पु० अश्व० गणे काशेत्यत्र कापेति पाठे गोत्रापत्ये फञ् । १काषगोत्रापत्ये शुक्लयजुर्वेदवंशान्तर्गते ऋषिभेदे । “काषायणात् काषायणः” शत ब्रा० १२,७,२,२७ ।

काषायवासिक पुंस्त्री काषाये वस्त्रे वासोऽस्त्यस्य ठन् । कौटभेदे स्त्रियां ङीष् । “स्तूचीसुखः क्षणगोधा यस्य काषायवासिकः” सुश्रु० । कौटशब्दे विवृतिः ।

काषायिन् पु० भूमिन् । काषायेण प्रोक्तमधीयते णिनि । काषायर्षिप्रोक्तशाखाध्यायिपु ।

काष्ठ न० काशत्यनेन काश-कथन् नेट् शस्य ष १अनलादेरि-
भ्वनार्थे दारुणि “ससारमतिशुष्कं यत् सुष्टिमध्ये समे-
ष्यति । तत् काष्ठं काष्ठमित्याहुः खदिरादिससुङ्गवम्
इत्युक्तलक्षणयुक्ते २दारुभेदे च । “काष्ठेन वा नखेन वा
कण्डुयेत” शत०, ब्रा०, २, २, १, “यथा काष्ठञ्च काष्ठञ्च
समेयातां सहोदौ । समेत्य च व्यपेयातां तद्गृह्ण-
तसमागमः” भा०, शा०, ८, ६४ श्लो० “तथाऽज्ञानस्तृणकाष्ठञ्च
सर्वं दिष्टचरे स्वां प्रकृतिं भजन्ति” भा०, आ०, ८, ६४ ।

काष्ठकृत् त्रि० काष्ठं विद्यतेऽस्य नडादि० क्व कृक् च विल-
कादि० क्त्वात्स्य लुक् । काष्ठयुक्ते । २अयुरुचन्दने न
शब्दमा० तस्य प्रशस्तकाष्ठवत्त्वात् तथात्वम् ।

काष्ठकदली स्त्री काष्ठमिव कठिना कदली । (काठकला
कदलीभेदे राजनि० । [ङीष् ।

काष्ठकौट पुं स्त्री काष्ठे कौटः । घुषाख्ये कौटे हेम० स्त्रियां
काष्ठकुट्ट पुं स्त्री० काष्ठं कुट्टति कुट्ट-अण् उप० सं० ।
(काठठोकरा)पञ्चभेदे त्रिका० स्त्रियां जातित्वेऽपि संयो-
गोपधत्वात् टाप् । [काष्ठमये कुहाले अर्धभौ अमरः ।

काष्ठकुहाल पु० काष्ठमयः कुहालः । नौकास्थमलवर्षणार्थे
काष्ठजम्बू स्त्री काष्ठप्रधाना जम्बूः । भूमिजम्बू वृक्षे राजनि०
काष्ठतन्तु पु० काष्ठं तन्ति तन्त-क्प् । (कुतार) इतिप्रसिद्धे
जातिभेदे । खलु । काष्ठतन्तुकोऽप्यत्र स्त्रियां जातित्वात्
ङीष् । काष्ठतन्तुकर्त्तृ भावे त्रि० । स्त्रियां टाप् इति
भेदः । [कृमिभेदे हारा० ।

काष्ठतन्तु पु० काष्ठे तन्तुरिव दोषत्वेनावस्थितत्वात् । काष्ठस्य
काष्ठदारु पु० काष्ठप्रधानोदारुः । देवदारुवृक्षे राजनि० ।

तस्य शाखाबाहुल्ययोगेन काष्ठप्रधानत्वात् तथात्वम् ।
काष्ठद्रु पु० काष्ठप्रधानोद्भूतः । पलाशवृक्षे राजनि० तस्य
काष्ठतोऽपि पुष्पोद्भवात्तुप्राधान्यात्तथात्वम् ।

काष्ठधात्रीफल न० काष्ठमिव शुष्कं धात्रीफलम् । आम-
लके राजनि० तत्फलमभ्यन्तरे अष्टेः काष्ठस्यैव शुष्कत्वात्स्य
तथात्वम् । [लायाम् राजनि० ।

काष्ठपाटला स्त्री काष्ठमिव कठिना पाटला । सितपाट-
काष्ठमठी स्त्री चुट्टोमठः मठी काष्ठेन निर्मिता मठीव ।
चितायाम् त्रिका० । तस्याः काष्ठनिर्मितकुट्टमठाकार-
त्वात् तथात्वम् ।

काष्ठमय त्रि० काष्ठात्मकं मयट् । १काष्ठात्मके २काष्ठतुल्यकठिन
हृदये निर्दये च । “इर्दृशाः केचिदाभानि नराः काष्ठ-
मया इव” भा०, रा०, २, ४४, । [हारा०

काष्ठमल्ल पुं काष्ठं मल्ल इव यत् । शवर्निहारणे यानभेदे
काष्ठमौन न० काष्ठमिव मौनम् । इङ्गितेनापि स्वाभिप्राया-
प्रकाशनरूपे मौने शब्दचि०

काष्ठलेखक पु० काष्ठं लिखति खलु । घुषाख्ये कौटे ।
काष्ठलौहिन् पु० काष्ठञ्च लौहिञ्च स्रोऽस्य । लौहिञ्चकौ
काष्ठमये सुङ्गरे त्रिका०

काष्ठवल्लिका स्त्री काष्ठमिव शुष्का वल्लिका । कटुकायां
(कटुकी) ख्याते वल्लीभेदे वैद्यकम् [शरिवाभेदे राजनि०

काष्ठशरिवा स्त्री काष्ठमिव शुष्का शरिवा । (अनन्तमूल)

काष्ठा स्त्री काश-कथन् नेट् शस्य षः । १दिशि । “स
राजपत्नोवदध आशु शुक्ल इवोडुयः । आपूर्वमाण्यः
पिष्टभिः काष्ठाभिरिव सोऽन्वहम्” । २अष्टादशनिमेषा-
त्मके २काले “त्वं सुङ्गर्त्तस्थितिस्त्वं च लवण्य त्वं पुनः
क्षणः “शुक्लस्त्वं वल्लस्त्वं च कला काष्ठा तू टिस्तथा” भा०
आ० २५ अ० । “कलाकोष्ठादिरूपेण परिणाम प्रदायिनि !”
देवीमा० । ३सीमायाम् “परा हि काष्ठा तपसस्तया
पुनः” कुमा० । ४स्थितौ “काष्ठां भगवतोध्यायेत्
स्वनामायावलोकनः” भाग० १, १, २२, श्लो० । ५उत्-
कर्षे च अमरः “काष्ठागतस्त्रे हरसातुविद्धम्” कुमारः ।
काष्ठं प्राधान्येनास्थस्याम् अच् । इदारुहरिद्रायां
भेदि० । ७कश्यपपत्नीभेदे । “अथ कश्यपपत्नीनां
यत्प्रसूतमिदं जगत् । अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा आरष्टा
सुरसा इला । सुनिः क्रोधवशा ताम्ना सुरभिः सरभा
तिभिः” इत्युपक्रम्य “अरिष्टायास्तु गन्धर्वाः काष्ठाया
द्विशकेतराः” भाग० ६, ६, २३, उक्तम्